

உ
சிவமயம்

வடமராட்சி

துன்சையம்பதி இந்நிரன்மன் கோவிலடி வாசரும்

உயர்கைவ வேளாண்குல திலகருமாகிய

அமரர் திருமதி சவுந்தரம் விநாயகமூர்த்தி

அவர்களின்

பிரிவு குறித்த

நினைவுமலர்

21.06.1998

அமரர் திருமதி சவுந்தரம் விநாயகமூர்த்தி

மண்ணூறவு

விண்ணமர்வு

09.10.1922

22.05.1998

திதி வெண்பா

நின்றவெகு தானியத்து வைகாசி ரேவதியில்
அன்றபர ஏகாதசி என்றுரைத்த - வெள்ளியது
வேன்றதிதி யாகும் சவுந்தரம் இப்பிறப்பை
சென்றார் சிவனின் கழல்.

(S) Computer Unit, Viyaparimoolai.

ശ്രീമാൻമാർക്കു നമസ്കാരം

1950

1950

1950

ശ്രീമാൻമാർക്കു നമസ്കാരം

1950

யாழ்ப்பாணம், வடமராட்சி
 துன்னையம்பதி இந்திரமன் கோயிலடியை
 வசிப்பிடமாகக் கொண்டவரும், மேழிக்கொடியுயர்த்திய
 சைவவேளாண்துல சங்கரஉடையார் வழிவந்த
 காலஞ்சென்ற வேலுப்பிள்ளை பாக்கியம் தம்பதியினரின்
 மகனும், விநாயகமூர்த்தியின் அன்புத்துணைவியுமான
சுவந்தரம் அவர்களின் பிரிவுதறிந்த

நினைவுமலர்

விநாயகர் துதி

திருவாக்கும் செய்கருமம் கைகூடும் செம்சொற்
 பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும்
 உருவாக்கும் ஆதலால் வானோர்கள் ஆணைமுகத்தானை
 காதலால் கூப்புவர் தம் கை.

தேவாரம்

தந்தையார் தாயாருடன் பிறந்தார்
 தாரமார் புத்திரார் தாத்தா மாறே
 வந்தவா நெங்ஙனே போ றேதோ
 மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம்
 சிந்தையீர் உமக்கென்று சொல்லக் கேண்மின்
 திகழ மதியும் வாளரவந் திளைக்குஞ் சென்னி
 எந்தையார் திருநாமந் நமச்சிவாய
 என்றொழு வார்க் கிருவிசம்பு விருக்கலாமே.

திருவாசகம்

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
 பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய்
 தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
 திருப் பெருந்து றையுறை சிவனே
 ஊடுவதுன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
 உணர்த்துவ துணக்கெனக் குறுதி
 வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருகஎன் றருள்புரி யாயே.

திருவிசைப்பா

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற் கென்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சலென் றருள் செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்த செஞ்சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலஞ்
செய்வரம் பரும்பு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே

திருப்பல்லாண்டு

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தங் குடகுடியீசர்க்
காட்செய்மின் குழாம் புகுந்
தண்டங் கடந்த பொருளள வில்லதோ
ரானந்த வெள்ளப் பொருள்
பண்டு மின்று மென்று முள்ள பொருளென்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்
மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி
அறவாதீ ஆடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க வென்றார்.

திருப்புகழ்

பத்தியால் யானுளைப்	பலகாலும்
பற்றியே மாதிர்ப்	புகழ்பாடி
முத்தனா மாறெபைப்	பெருவாழ்வில்
முத்தியே சேர்வதற்	கருள்வாயே
உத்தமா தானசற்	குணநேயா
ஓப்பிலா மாமணிக்	கிரிவாசா
வித்தகா ஞானசத்	திநீபாதா
வெற்றிவே லாயுதப்	பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்கில் வழாதுபெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரகசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அரங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்விமல்க
மேன்மைகொள் சைவ நீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சிவபுராணம்

நமச்சிவாய வாழ்க நாதன்தான் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தான்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின்ற அண்ணப்பான் தான் வாழ்க
ஏகன் அனேகன் இறைவன் அடிவாழ்க
வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடி வெல்ல
பிறப்பறுக்கும் பிள்ளுகந்தறன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோந்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உன் மகிழும் கோங்கழல்கள் வெல்க
சீரம் குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோங்கழல் வெல்க
ஈசன் அடி போற்றி எந்தை அடி போற்றி
தேசன்அடி போற்றி சிவன்சேவடி போற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடி போற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன்அடி போற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன்அடி போற்றி
ஆராத இன்பம் அருளும்மலை போற்றி
சிவன் அவன் என்சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவன் அரு ளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓயஉரைப் பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற்கு எட்டா எழிலார்கழல் இறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறைந்து எல்லை இலாதானே நின் பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகம் ஆகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்

செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னைகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஒங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம் விமலா
பொய்ஆயின எல்லாம் போய்அகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி மிளிகின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புதுவிப்பாய் நிந்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனம் கழிய நின்றமறை யானே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தால் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தையைள் தேனைறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கனோர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றால் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்துஎங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிசை
மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சகையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துஉள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசம்ஆம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சம்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே

நீராய் உருக்கினன் ஆரயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாம் அல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்துள்ளனை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெஞ்ஞானத்தால் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்குஅரிய நோக்கே நுணக்குஅரிய நுண்ணுணர்வாய்
 போக்கும் வரவும் புணர்வும்இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றுஇன்ப வெள்ளமே அத்தா மன்காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாய் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாய்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேஎன் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணார் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம்ஐயா அரனேஓ என்று என்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டுஇங்கு வந்து வினைப்பிறவி ஞானமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவவடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

பட்டினத்தார் பாடல்

(அன்னை காலமான பின் தகனக்கிரியை செய்யும் போது
 பாடிய பாடல்கள்)

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்துபெற்றுப்
 பையவென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்யஇரு
 கைப்புறத்தில் ஏந்தி கனகமுலை தந்தானை
 எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி ?

முந்தித் தவம்கிடந்து முந்நூறுநாள் சுமந்தே
 அந்தி பகலாய்ச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி

சரியச் சமந்துபெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல்முட்டு வேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமுட்டு வேன் ?

நொந்து சமந்துபெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீமுட்டு வேன்.

அரிசியோ நான் இடுவேன் ? ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவிய்ப்பூ
மாளே எனஅழைத்த வாய்க்கு ?

அள்ளிஇடுவது அரிசியோ ? தாய்தலை மேல்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் ? - மெள்ள
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாடி என்றன்
மகனே எனஅழைத்த வாய்க்கு.

முன்னை இட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னை இட்டதீ தென் இலங்கையிலே
அன்னை இட்டதீ அடிவயிற்றிலே
யானும் இட்டதீ முள்க முள்கவே!!

வேகுதே தீயதனில் ; வெந்து பொடிசாம்பல்
ஆகுமே பாவிபேன் ஐயகோ! - மாக்க
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி என்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா! நன்பதத்தில்
வந்தாளோ! என்னை மறந்தாளோ - சந்ததமும்
உன்னையே நோக்கி உகந்துவரம் கிடந்துஎன்
தன்னையே ஈற்றெடுத்த தாய்!

வீற்றிருந்தாள் அன்னை, வீதிதனில் இருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்றுவெந்து நீராணாள் -பால்தெளிக்க
எல்லாரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்!

இந்திரனம்மன் துதி

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமியை அண்டமெல்லாம்
பூத்தாளை மாதூளம் பூநீர்த்தாளை புவியடங்க
காத்தாளை சங்கு சடாசரம் குசமும் கரும்பாங்கை
சொத்தாளை முக்கண்ணியை தொழுவார்க்கு தீங்கில்லையே.

வல்லியாணந்தப் பிள்ளையார் துதி

எல்லையில்லா துயரங்கள் நீக்கினாய் ஓம் கணபதியே
ஈட்டல்லா செல்வங்கள் ஈந்தாய் ஏகந்தனே ஏகந்தனே
கல்லுநீர் நெஞ்சத்தில் குடிக்கொண்டருள் புரிவாய்
விநாயகனே
வள்ளலே, ஆதிமூலவனே, அருள்புரிவாயே.

மனைத்தெய்வம் காளி

வீட்டிலே கோயி லொன்று விருப்புட னாக்கி யங்கே
ஈட்டருச் செல்வ மாக இரவோடு பகலும் போற்றும்
நீட்டிய சூலம் கைக்கொள் நிறையெழிற் காளித் தாயே
தாட்டுணை இரந்து நின்றேன் தருகநின் அருளே யம்மா.

கணவன் புலம்பல்

குழலுக் கிசைந்த வகை மாலை கொண்டே குற்றேவல்
தூங்காமல் தூங்கி உன்சுகத்தைத் தான் துறந்து
மாலையொடு காலையும் மகிழ்ந்து பொங்கும் மனதுடனே
குறையாமல் இரைதேடிக் கொடுப்பாயே திண்தோறும்
கள்ளக் கருத்தையெல்லாம் கட்டோடு வேரறுத்து
கஞ்சா அபினியுடன் கள்ளுண்டு வாடாமல்
பஞ்சாமிர்தம் பருக்கிப் பார்புகழ்ப் பார்த்தவளே!

ஆர் என்று கேட்டதுவும், அறிவு வந்து பார்த்ததுவும்
 கண்ணாலே அருவி கசிந்துருக நின்றதுவும்
 எப்படி நான் மறப்பேன் எக்காலம் இதை விடுப்பேன்.
 ஆறத புண்ணில் அழுந்திக் கிடவாமல்
 நீரில் குமிழிபோல் நிலையற்ற வாழ்வை விட்டாய்
 காசாரம் ஏறும் சாமன் உன்னைக் கைப்பிடித்துக்
 கொண்டானோ
 தூண்டு விளக்கனைத்து தொடர்ந்திருளும்
 சூழ்ந்ததுவோ?
 கொல்லன் உலை போலக் கொதிக்குதடி என்மனது
 நிலவென்று சொன்னாலும் நிலைநிறுத்த மறுக்கிறதே.

மகன் புலம்பல்

ஈர் ஐந்து திங்கள் எமையெல்லாம் சுமந்தாயே!
 சீர் ஆறும் பெற்று சிறந்து நிற்க வைத்தாயே!
 பார் போற்றிக்கொள்ள புகழ் எமக்கீட்டிக் கொடுத்தாயே!
 யார் இருந்தும் என்ன பயன் எமைத் தவிக்கவிட்டுப்
 போனாயே!
 அன்மை பகிர்ந்திங்கு அலைந்தோர்க்கு உதவிசெய்த
 ஜென்மம் எடுத்த எங்கள் ஜெகசோதி மாதாவே
 உன்பற்று ஒளிய ஒரு பற்றுமெனக் கில்லையம்மா
 ஆற்றிடவே வழியில்லாமல் அழுதழுது தவிக்கின்றேனே!

பெண்மக்கள் புலம்பல்

முப்போதும் அன்மை புசித்திடவும், தூங்கிடவும்
 இப்போதும் எம்மை இயன்றளவும் பார்த்தவளே
 கண்ணின் மணியாய் கருதி நின்ற பேரொளியே
 காண்போமா இனிவாழ்வில் கலங்கவிட்டுச் சென்றாயே!

வேடிக்கையும் சொகுசும் பொய்ப்பகட்டும் வெறுத்து எம்மை
 காலத்திற் கேற்றவாறு கைப்பிடித்துக் கொடுத்தவளே
 உன்னோயைக் குணமாக்கி உருப்படுத்திப் பார்க்க நின்றோம்
 உற்றிடத்தைத் தேடி உறங்கிடநீ சென்றாயோ ?

மருமக்கள் புலம்பல்

மனத்தால் குறிப்பறிந்து மருமக்கட் கேற்றபடி
குணத்தால் குறைவில்லை கோவிலே நோய் உனக்கு
பரகதிக்கு வழிஎன்று பற்றிக் கொண்டதுவே
பாவனை யுளான வெல்லாம் விட்டு நீங்கி
வாகான உடலுயிரை இழந்திட்டாயே
வழி சொல்ல எமக்கு இனி யாருள்ளாரோ!
உற்றொழிந்து வாடுகின்றோம் உலகில் நாமே
உலகிலுனை இனியெப்போ காண்போம் மாமி.

பேர்ப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

அந்தோ! நினைக்க உடலனலாகி நிற்கிறதே
வெந்தோ நீஇப்பிறப்பை விட்டுவிட்டுப் போகின்றாய்
விக்கிப் பறக்கிட்ட விழிவழியே நீர் வழிய
தத்தி மடிமேலே தவழ்ந்ததை நாம் நினைத்தமுமேவாம்.

பீட்டப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

பாட்டியே உடைப்போலே பாரில் எமக்குறுதி
காட்டினியே, கட்டியனைத்துக் கதைகள் கூறினியே
சிந்தை தவிக்கிறதே தேறேனே என்கிறதே
நெஞ்சு பொருமிடநாம் துஞ்சி யழுகின்றோமே!

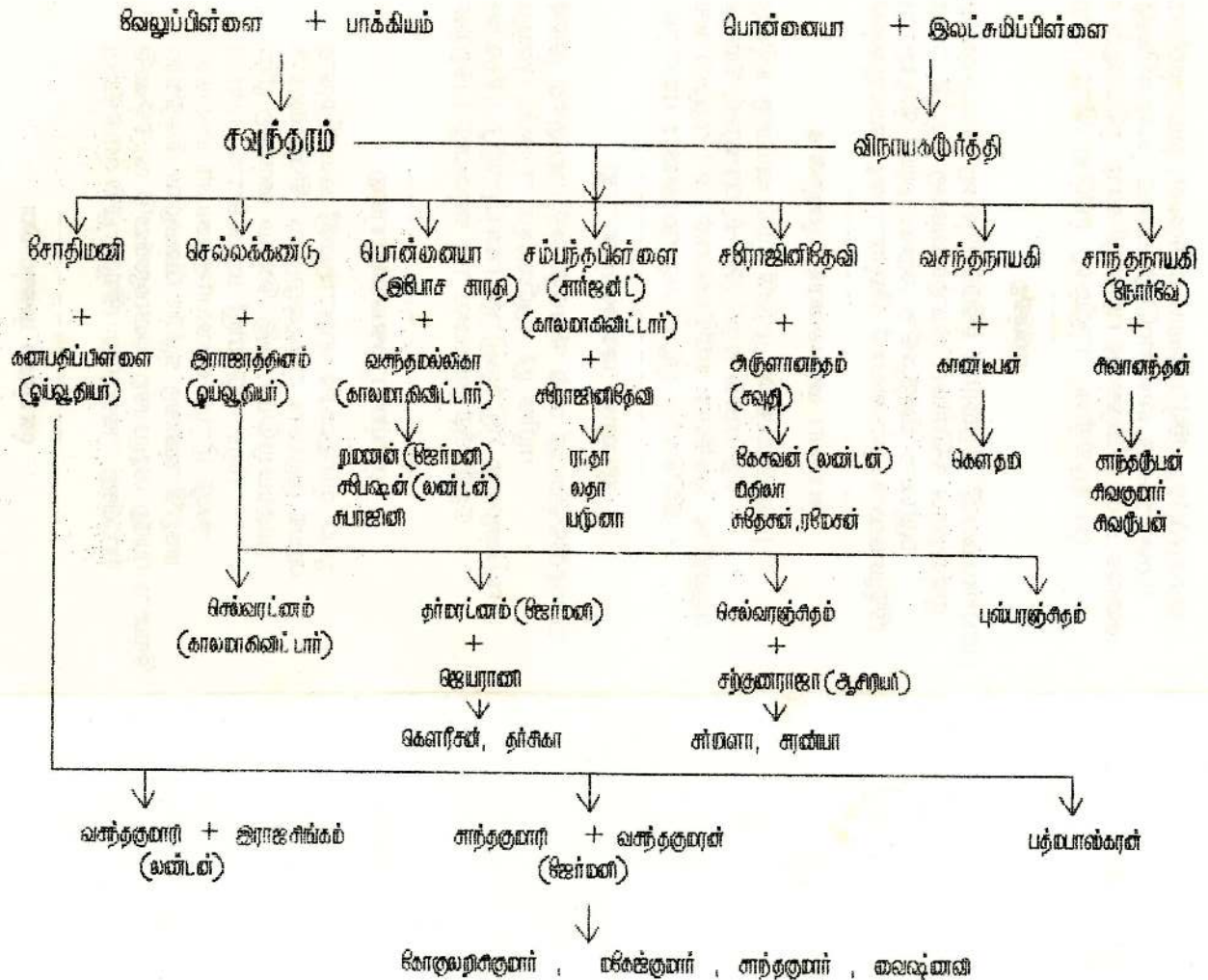
உறவினர், அயலவர்கள் புலம்பல்

தஞ்சமெனக் கேட்டவர்க்கு தயங்காமல் உணவளித்து
உடன்பிறந் தார்போலவே உதவிநின்ற உன்பிரிவு
மடை திறந்த வெள்ளம்போல் மனமுருக எம்சோகம்
சொல்லாலே சொல்லுதற்குச் சொல்லே இல்லையம்மா!

தேற்றம்

மோட்சமது பெற்றுச் சென்றிட்ட சுவந்தரிபோல்
எல்லோரும் போவதியல்பே எமக்கினுமேன் கவலை
இன்றுள்ளோர் நாளை இருப்பதுவும் பொய்யெனவே
மன்றுள்ளோர் சொல்லும் வகையறிந்து தேறிடுவோம்.

வம்சாவழி

நமது குடும்ப விளக்கு திருமதி.விசுவந்தரம் அவர்களின் மறைவின்போதும், அந்தியேட்டிக்கிரியைகள், சபண்டகரணத்தின் போதும் சமூகம் தந்து பங்குபற்றி உதவிய உற்றார் உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் இன்னுமபல உதவி, ஒத்துழைப்பு நல்கிய அன்பர்களுக்கும் எமது மனமார்த்த நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

வணக்கம்.

இங்ஙனம்.

- கணவன், மக்கள், மருமக்கள் -

துன்னாலை
21.06.98.

